

Bryssel 29.7.2019
COM(2019) 349 final

**KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE,
EUROOPAN KESKUSPANKILLE, EUROOPAN TALOUS- JA
SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE**

Vastaavuus rahoituspalvelujen alalla

Vastaavuus rahoituspalvelujen alalla

1. Johdanto

Euroopan unioni on johdonmukaisesti pyrkinyt vahvistamaan rahoituspalvelujen sisämarkkinoita ottamalla käyttöön yhteisen sääntökirjan ja yhteisen valvontarakenteen jäsenvaltioita varten. EU on viime vuosina saavuttanut konkreettista edistystä tässä asiassa perustamalla pankkiunionin ja luomalla perustan pääomamarkkinaunionille.

Rahoitusmarkkinoiden globaalin luonteen huomioon ottaen EU tarkastelee, miten sen rahoituspalveluita koskeva säännöstö kattaa rajat ylittävän toiminnan ja riskit kolmansissa maissa ja miten tämä säännöstö toimii vuorovaikutuksessa muiden sääntelyjärjestelmien kanssa. Samaan aikaan EU seuraa sääntelyn ja valvonnan kehitystä EU:n ulkopuolella (eli kahdenvälisen yhteistyön ja keskinäisen luottamuksen parantumista tai heikentymistä) ja tarvittaessa reagoi dynaamisesti. Kyseinen kehitys voi vaikuttaa EU:n markkinoilla toimivia koskevaan laajempaan sääntely-ympäristöön. Näin EU pyrkii pitämään yllä joustavaa ja tehokasta vakavaraisuussäännöstöä, jolla puututaan rajat ylittävään toimintaan liittyviin riskeihin siltä osin kuin niillä on vaikutusta EU:n rahoitusvakauteen, markkinoiden eheyteen, sijoittajansuojaan ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin sisämarkkinoilla. Tämä tarkoittaa vähintäänkin sitä, että pyritään välttämään ristiriitaiset vaatimukset ja vähentämään mahdollisuuksia toimijalle suotuisimman sääntelyn hyväksikäyttöön.

Euroopan unioni ei ole ainoa sääntelyalue, joka joutuu kohtaamaan tämän haasteen. EU:n rahoituspalvelulainsäädäntö ja kolmansien maiden rahoitusalan sääntelyjärjestelmät perustuvat kansainvälisiin normeihin, joita on kehitetty yhdessä kansainvälisten elinten kanssa G20-maiden poliittisten suuntaviivojen mukaisesti. Näitä elimiä ovat muun muassa finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, Baselin pankkivalvontakomitea, kansainvälinen vakuutusvalvojien järjestö ja kansainvälinen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisö (International Organisation of Securities Commissions). Kansainväliset normit auttavat kaikkia lainkäyttöalueita varmistamaan, että samankaltaisia riskejä voidaan käsitellä samalla tavalla ja että kilpailemista alhaisimmalla sääntelytasolla ei tapahdu. Näin vältetään rahoitusmarkkinoiden epävakaus ja ongelmien leviämiskahva maailmanmarkkinoilla. G20-maiden yleistä säännöstöä tuetaan myös kahdenvälisen yhteistyöjärjestelyjen verkostolla sekä sääntely- että valvontatasolla. Yhteistyöllä edistetään keskinäistä yhteisymmärrystä ja luottamusta lainkäyttöalueiden välillä, mikä on ennakkoedellytys rajat ylittävien riskien hallinnalle. EU on tiukasti sitoutunut kansainvälisiin normeihin liittyvän sääntelyn globaaliin lähentämiseen. Näillä globaaleilla säännöstoilla määritetään kuitenkin yleisiä normeja, minkä vuoksi ne eivät ole aina tarkoituksenmukaisia välineitä, kun ratkaistaan kahdenvälisiin suhteisiin liittyviä konkreettisia kysymyksiä.

Eri lainkäyttöalueilla ympäri maailmaa on käytössä erilaisia menetelmiä, joilla hallitaan sisäisesti riskejä ja haasteita, joita rajat ylittävä toiminta aiheuttaa. Näitä menetelmiä ovat muun muassa kotimaan järjestelmän soveltaminen rajat ylittävissä tilanteissa, mukautuminen

kolmannen maan sääntöihin ja valvontatuloksiin sekä täyden vapautuksen myöntäminen vaatimuksista joillekin rajat ylittävälle toimille.

EU:n tärkein vastaavuuden toteamiseen tähtäävä lähestymistapa sisältää kolmannen maan säännösten myönteisen arvioinnin, jonka perusteella voidaan luottaa kolmannen maan sääntöihin ja sen valvontaviranomaisen tekemään työhön.

Käytännössä EU voi todeta, että kolmannen maan sääntely- tai valvontajärjestelmä vastaa EU:n järjestelmää, ja näin ollen EU:n viranomaiset voivat luottaa siihen, että valvotut yhteisöt noudattavat vastaavia sääntöjä kyseisessä kolmannessa maassa. Tähän lähestymistapaan kuuluvat komission päätöksentekoprosessit, joita edeltää arviointi, joka perustuu EU:n lainsäädännössä vahvistettuihin kriteereihin. Alusta alkaen käydään myös vuoropuhelua arvioitavana olevien kolmansien maiden viranomaisten kanssa.

Tässä lähestymistavassa sovitetaan yhteen EU:n yhteisen sääntökirjan ja EU:n viranomaisten valvonta- ja täytäntöönpanotyön vaikuttavuus sekä riittävien mahdollisuuksien tarjoaminen rajat ylittävälle toiminnalle rahoituspalveluissa ja -markkinoilla. Vastaavuuspäätöksillä voidaan edistää rajat ylittävää liiketoimintaa.

EU:n rahoituspalvelulainsäädäntöön¹ sisältyy nykyään noin 40 säännöstä², joiden nojalla komissio voi tehdä vastaavuuspäätöksiä. Tällä perusteella komissio on tähän mennessä tehnyt yli 280 vastaavuuspäätöstä, jotka koskevat yli 30:tä maata rahoitusalan eri sektoreilla.

Vastaavuutta unionin säännösten kanssa on parannettu useissa EU:n lainsäätäjien äskettäin hyväksymissä säädöksissä, jotka koskevat Euroopan valvontaviranomaisia³, Euroopan markkinainfrastruktuureja⁴ ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuuskohtelua⁵. Näissä parannuksissa on korostettu sitä, että vastaavuuden ja siihen perustuvien valvontapäätösten on oltava riskiherkkiä. Niiden on myös tarkasti heijastettava arvioitavana olevan kolmannen maan sääntely- ja valvontajärjestelmää, ja niissä on otettava huomioon kolmansien maiden toimien vaikutus EU:n markkinoihin. Näissä parannuksissa säädetään myös selkeästi, että kolmannen maan on varmistettava vastaavuuspäätöksen hyväksymisperusteiden ja -ehtojen jatkuva noudattaminen.

¹ Kaikkiaan 17 EU:n säädökseen sisältyy ”kolmansia maita koskevia säännöksiä”, joilla annetaan komissiolle valtuudet päättää ulkomaisten sääntöjen ja valvonnan vastaavuudesta suhteessa EU:n sääntelyyn. EU:n lainsäädännössä on luotu erityyppisiä vastaavuuksia, jotka poikkeavat toisistaan EU:n päätöksentekoprosessin tai päätöksen vaikutusten suhteen (esim. tilintarkastuksen riittävyys ja vastaavuus). Nämä kolmansia maita koskevat säännökset on lueteltu seuraavassa: https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/overview-table-equivalence-decisions_en.pdf.

² Kaikkia näitä säännöksiä ei ole tähän mennessä käytetty.

³ COM(2018)0646. Euroopan valvontaviranomaisia ja rahoitusmarkkinoita koskeva 16. huhtikuuta 2019 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston sopimus [2017/0230 (COD)].

⁴ COM(2017)0331. Euroopan parlamentin ja neuvoston sopimus, tehty 18. huhtikuuta 2019, keskusvastapuolten toimiluvista sekä kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamisesta [2017/0136 (COD)].

⁵ COM(2017)0791. Euroopan parlamentin ja neuvoston sopimus, tehty 16. huhtikuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta (direktiivi) [2017/0358 (COD)].

Koska näitä uusia parannuksia ollaan sisällyttämässä EU:n säännöstöön ja ottaen huomioon kansainvälisen politiikan kehityksen on aika arvioida EU:n yleistä lähestymistapaa vastaavuuteen ja esittää joitakin ajankohtaisia haasteita, joihin joudutaan vastaamaan. Komission yksiköt julkaisivat helmikuussa 2017 komission yksiköiden valmisteluasiakirjan⁶, jossa esitettiin ensimmäinen kattava arviointi vastaavuudesta rahoituspalvelujen alalla. Tässä tiedonannossa esitetään tämän teknisen työn pohjalta komission nykyiset vastaavuuskysymyksiä koskevat painopisteet, käydään läpi viimeaikaisia lainsäädännöllisiä parannuksia ja mainitaan arvioinnin ja päätöksentekoprosessien keskeisiä näkökohtia. Lisäksi tiedonannossa esitellään vastaavuuden arviointia ja seurantaa koskevaa työtä, jota on tehty viime aikoina tai tehdään parhaillaan.

2. Vastaavuuden tarkoitus

EU on vahvasti sitoutunut edistämään avoimia, oikeudenmukaisia ja tehokkaita rahoitusmarkkinoita, jotka toimivat tiukoissa vakavaraisuutta ja liiketoiminnan käytänteitä sääntelevissä kehyksissä. Vastaavuus on yksi tärkeimmistä välineistä, joilla EU voi edistää tätä tavoitetta sisämarkkinoiden ulkoisessa ulottuvuudessa. Vastaavuudella edistetään johdonmukaisuutta ja keskinäistä yhteensopivuutta EU:n säännösten asiaankuuluvien osien ja kolmansien maiden vastaavien sääntöjen välillä. Näin ollen EU:n vastaavuuspolitiikka täyttää seuraavat kolme tavoitetta:

- se sovittaa yhteen rahoitusvakauden ja sijoittajansuojan tarpeen EU:ssa ja toisaalta avointen ja maailmanlaajuisesti integroituneiden EU:n rahoitusmarkkinoiden edut;
- sillä on keskeinen asema edistettäessä sääntelyn lähentämistä kansainvälisin normein;
- sillä on suuri vaikutus valvontayhteistyön perustamisessa tai parantamisessa asianomaisten kolmansien maiden kumppaneiden kanssa.

Tämän yleisen perspektiivin on myös vastattava markkinaosapuolten etuja. Markkinaosapuolet luonnollisesti keskittyvät vastaavuuspäätösten välittömämpiin etuihin, eli siihen, että EU:n viranomaiset voivat luottaa siihen, että valvotut yhteisöt noudattavat vastaavia sääntöjä kolmannessa maassa. Tästä voidaan mainita seuraavat esimerkit:

- säännösten noudattamista koskevissa vaatimuksissa olevien päällekkäisyyksien vähentäminen (tai jopa poistaminen) sekä EU:n että kolmansien maiden markkinatoimijoiden osalta;
- kolmansien maiden yritysten tiettyjen palvelujen, tuotteiden ja toimintojen hyväksyminen EU:n sääntelyn näkökulmasta, mikä helpottaa niiden saatavuutta EU:n markkinoilla;
- mahdollisuus soveltaa joissakin tapauksissa johdonmukaista vakavaraisuusjärjestelmää unionin ulkopuolella toimiviin EU:n pankkeihin ja muihin rahoituslaitoksiin, mikä alentaa EU:n yritysten kolmansissa maissa olevista

⁶ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja (helmikuu 2017): ”EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment”. (SWD(2017) 102 final).

sijoituksista/vastuista aiheutuvia kustannuksia kolmansissa maissa helpottamalla erityisesti pääomanhallintaa

Käytännössä vastaavuspäätökset voivat parantaa rajat ylittäviä liiketoimintaolosuhteita ja luoda uusia mahdollisuuksia, mikä edistää reilua ja avointa kauppaa EU:n ja kolmansien maiden välillä. Muutamissa tapauksissa vastaavuspäätökset voivat myös lisätä markkinoille pääsyn mahdollisuuksia. Ennen kuin komissio aloittaa kolmansien maiden säännösten vastaavuuden arvioinnin, se ottaa aina huomioon nämä potentiaaliset hyödyt EU:n rahoitusmarkkinoiden toimijoille asianomaisessa tapauksessa.

Vastaavusmenettely on ennen kaikkea riskienhallintatoimi. Siihen kuuluu aina sellaisten riskien hallinta, jotka liittyvät rajat ylittävään markkinatoimijoiden toimintaan (vaikutukset EU:n rahoitusvakauteen, markkinoiden eheyteen, sijoittajansuojaan ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin EU:n sisämarkkinoilla), jossa samalla hyödynnetään avointen ja globaalisti yhdyntyneiden EU:n rahoitusmarkkinoiden etuja.

Aina kun harkitaan päätöksen tekemistä kolmannen maan sääntöihin tai valvontaan luottamisesta, komission on varmistettava, että mahdolliset hyödyt eivät aiheuta kohtuuttomia riskejä (ja kustannuksia) EU:n rahoitusmarkkinoille ja että ne voidaan ottaa käyttöön vakavaraisuuden kannalta kestävällä tavalla kunnioittaen EU:n sisämarkkinoiden tasapuolisia toimintaedellytyksiä. Kunkin uuden vastaavuspäätöksen on tarjottava kestävä kehys, joka toimii siltana EU:n sisämarkkinasääntöjen ja kolmannen maan vakavaraisuussäännösten välillä.

Vastaavuutta arvioidaan EU:n lainsäädännössä vahvistettujen kriteerien perusteella, mutta komission on myös harkittava, ovatko vastaavuspäätökset yhteensopivia EU:n muiden osa-alueiden painopisteiden kanssa. Näitä ovat esimerkiksi kansainväliset pakotteet, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunta, verotusalan hyvä hallintotapa globaalilla tasolla tai muut ulkopoliittikan painopisteet. Näin voidaan varmistaa EU:n toiminnan johdonmukaisuus kansainvälisissä yhteyksissä. Kaikki nämä tekijät antavat viitteitä rahoitusvakauteen kohdistuvan riskin suuruudesta tai tarpeesta suojata asianmukaisesti rahoitusmarkkinoiden toimijoita ja muita henkilöitä EU:ssa. Näiden näkökohtien huomioon ottaminen on tärkeää, jotta voidaan säilyttää EU:n rahoitussektorin maine ja vakaus pitkällä aikavälillä.

Vaikka vastaavuspäätökset ovat yksipuolisia ja harkinnanvaraisia EU:n toimia, niistä on hyötyä sekä unionille että sen ulkopuolisille kumppaneille. Tämä molempia osapuolia hyödyttävä lopputulos perustuu siihen, että kolmannet maat kohtelevat EU:n toimijoita, joihin sovelletaan paikallisia sääntöjä ja valvontaa, oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti. Tiettyihin luokkiin kuuluvat vastaavuspäätökset tehdään sen jälkeen, kun on otettu asianmukaisesti huomioon, miten kolmas maa suhtautuu EU:n sääntelykehykseen, EU:n viranomaisten tekemään valvontatyöhön ja EU:n markkinaosapuolten läsnäoloon kyseisillä markkinoilla. Useissa tapauksissa EU:n vastaavuussäännösten suunnittelussa kannustetaan etsimään vastavuoroisia, joustavia ratkaisuja kolmansien maiden kanssa toteuttamalla valvontaa yhteistyössä. Jatkossakin komissio ottaa huomioon EU:n markkinatoimijoille myönnettävän vakavaraisuuskohtelun ja tarvittaessa keskustelee kolmannen maan kanssa siitä, kun komissio päättää kyseistä kolmatta maata koskevan vastaavuspäätöksen tekemisestä.

3. Viimeaikaiset parannukset EU:n vastaavuusjärjestelmien rakenteeseen

Mahdollisuudet vastaavuuden myöntämiseen esitetään useisiin rahoituspalveluja koskeviin EU:n säädöksiin sisältyvissä vastaavuutta koskevissa säännöksissä. Vastaavuussäännökset on räätälöity kunkin säädöksen tarpeisiin, ja niitä olisi tarkasteltava ottaen huomioon kyseisen säädöksen tavoitteet ja erityisesti sen vaikutus sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimintaan, markkinoiden eheyteen, sijoittajansuojaan ja laajemmin ottaen sen vaikutus rahoitusvakauteen. Säädöksissä vahvistetaan, millä edellytyksillä, millä kriteereillä ja missä määrin EU voi ottaa huomioon kolmannen maan sääntely- ja valvontakehyksen, kun se sääntelee ja valvoo EU:n rahoitusmarkkinoita tilanteissa, joihin liittyy rajat ylittävä elementti. Näin ollen on huomattavia eroja siinä, miten vastaavuusmekanismit on rakennettu ja sisällytetty EU:n rahoituspalvelulainsäädäntöön. Eroja on noudatettavassa menettelyssä, vaaditun arvioinnin sisällössä tai vastaavuuden arvioinnin positiivisen tuloksen täytäntöönpanossa⁷.

Komissio on viime vuosina käynyt tiivistä vuoropuhelua Euroopan parlamentin, neuvoston ja muiden sidosryhmien kanssa tarvittavista parannuksista, jotka koskevat EU:n lähestymistapaa vastaavuuden määrittämisessä ja ylläpitämisessä⁸. Komissio katsoo keskustelujen ja yhteisten pohdintojen perusteella, että vallitsevan näkemyksen mukaan olisi erittäin vaikeaa toteuttaa yhdenmukainen arviointi- ja päätöksentekomenettely, joka kattaisi vastaavuuden eri osa-alueet. Poliittiset päättäjät, sääntelyviranomaiset ja muut sidosryhmät ovat yhtä mieltä siitä, että heterogeenisyyden tarve on hyväksyttävä vastaavuutta koskevassa EU:n lähestymistavassa, kunhan kunkin vastaavuustyyppin osalta noudatetaan tiettyjä yhteisiä periaatteita: arviointien oikeasuhteisuus, riskiherkkä lähestymistapa, jolla määritetään vastaavat tulokset, sekä läpinäkyvyyden lisääminen niin kyseisen kolmannen maan kuin suuren yleisönkin suhteen. Lisäksi vallitsee yleinen yksimielisyys siitä, että on otettava käyttöön järjestelyt, joiden avulla voidaan jatkuvasti seurata, täyttävätkö kolmannet maat myönteisen vastaavuuspäätöksen perustana olevat ehdot.

Komissio on jo vastannut vaatimuksiin parannuksista, jotka eivät edellyttäneet lainsäädäntötoimia. Ne liittyvät erityisesti julkiseen läpinäkyvyyteen ja vastuuvollisuuteen sekä yksittäisten kolmansien maiden kanssa käytävään ei-julkiseen vuoropuheluun. Vuonna 2017 julkaistussa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa vastaavuudesta selitetään yksityiskohtaisesti vastaavuuspäätöksen perustana olevaa prosessia ja siihen liittyviä erilaisia näkökohtia ja rajoituksia. Komissio on myös julkaissut katsauksen EU:n lainsäädännössä oleviin vastaavuutta koskeviin valtuuksiin ja tähän mennessä tehtyihin päätöksiin. Viime aikoina komissio on myös mukauttanut sisäisiä prosessejaan, ja se järjestää nykyään yleensä julkisen kuulemisen hyväksymisprosessissa olevien vastaavuuspäätösten luonnoksista (palautejakso kestää 30 päivää).

⁷ Ks. myös vuonna 2017 laadittu vastaavuutta koskeva komission yksiköiden valmisteluasiakirja, s. 10.

⁸ Ks. 18. heinäkuuta 2018 annettu mietintö EU:n ja kolmansien maiden välisistä suhteista rahoituspalvelujen sääntelyn ja valvonnan alalla (2017/2253 (INI)), esittelijä B. Hayes, talous- ja raha-asioiden valiokunta, Euroopan parlamentti.

Lisäksi komissio on valmistellut Euroopan parlamentin ja neuvoston kanssa useita lainsäädäntöehdotuksia, jotka ovat merkityksellisiä vastaavuutta koskevan EU:n lähestymistavan kannalta. Tämän seurauksena vastaavuusjärjestelmiin on hiljattain tehty merkittäviä muutoksia useissa lainsäädäntömuutoksissa, jotka koskevat Euroopan valvontaviranomaisia, Euroopan markkinainfrastruktuureja ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuuskohtelua.

Euroopan valvontaviranomaisia koskevien asetusten muuttaminen vahvistaa kyseisten viranomaisten asemaa vastaaviksi hyväksytyjen kolmansien maiden seurannassa. Kukin Euroopan valvontaviranomainen suorittaa vastaaviksi hyväksytyihin kolmansiin maihin kohdistuvaa seurantaa ja toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja kahdelle muulle Euroopan valvontaviranomaiselle vuosittain luottamuksellisen kertomuksen, jossa esitetään ”yhteenvedo sen seurantatoimista tehdyistä havainnoista”. Euroopan valvontaviranomaiset eivät myöskään voi sopia hallinnollisista järjestelyistä sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka on sisällytetty suuririskisten maiden luetteloon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen näkökulmasta.

Euroopan markkinarakennasetuksen muutoksella vahvistetaan EU:n yrityksille määrityspalveluja tarjoavia keskusvastapuolia koskevaa valvontakehystä ottamalla käyttöön riskiherkempi ja oikeasuhteisempi lähestymistapa kolmansia maita koskevaan järjestelmään. Kolmansien maiden keskusvastapuoliin, jotka ovat EU:n rahoitusjärjestelmän ja -vakauden kannalta merkittäviä tai joista todennäköisesti tulee sellaisia, sovelletaan oikeasuhteisia vaatimuksia, jotka vastaavat asianomaista järjestelmäriskiä. Jos kyseiset vaatimukset eivät riitä lieventämään unionin tai jonkin jäsenvaltion vakauteen kohdistuvia potentiaalisia riskejä, viimeisenä keinona kolmannen maan keskusvastapuolta voidaan vaatia tarjoamaan palveluja EU:n yrityksille EU:ssa toimiluvan saaneen yhteisön kautta.

Sijoituspalveluyrityksiä koskevassa asetuksessa otetaan käyttöön uusia arviointikriteerejä sekä ylimääräisiä suojatoimia ja raportointivelvollisuuksia sovellettaviksi niihin kolmansien maiden yrityksiin, jotka on perustettu vastaavilla lainkäyttöalueilla nykyisessä vastaavuuskehityksessä tarjoamaan rajat ylittäviä sijoituspalveluja ammattimaisille asiakkaille rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen⁹ (MiFIR) mukaisesti. Uudessa vastaavuusjärjestelmässä luodaan erilaisia kolmansien maiden lainkäyttöalueiden luokkia; niillä lainkäyttöalueilla, joilla tarjotut palvelut ovat laajuutensa ja luonteensa vuoksi todennäköisesti järjestelmän kannalta merkittäviä unionille, voidaan myöntää vastaavuus ainoastaan komission perinpohjaisen arvioinnin perusteella. Lisäksi uudessa järjestelmässä vahvistetaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen roolia tällaisten yritysten toiminnan seurannassa unionissa.

Rahoitusalan vertailuarvojen osalta EU:n ulkopuolella hallinnoiduille vertailuarvoille on myönnetty vapautus vuoteen 2022 saakka. Sitä ennen ei edellytetä, että kyseiset vertailuarvot

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

on katsottava vastaaviksi, tunnustettava tai vahvistettava käytettäväksi EU:ssa.¹⁰ Lisäksi Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisella on valtuudet tunnustaa kolmansien maiden vertailuarvojen hallinnoijat vuodesta 2022 alkaen.

4. Vastaavuutta koskevat arvioinnit ja päätöksenteko

Vastaavuuspäätös on EU:n yksipuolinen ja harkinnanvarainen toimi, jonka komissio toteuttaa unionin prioriteettien ja EU:n rahoitusmarkkinoiden etujen mukaisesti. Vastaavuuspäätöksiä ei valmistella eikä tehdä eristyksissä: komission periaatteena on aina käydä asianomaisten osapuolten kanssa tuloksellista teknistä vuoropuhelua, jotta voidaan varmistaa päätösten perustana olevien teknisten arviointien varmuus ja paikkansapitävyys. Tarpeen mukaan myös Euroopan valvontaviranomaiset osallistuvat tähän vuoropuheluun. Kolmansien maiden viranomaisia pyydetään osallistumaan tiedonhankintatoimiin, jotka liittyvät siihen, missä määrin niiden sääntely- ja valvontakehyksissä saavutetaan vastaavassa EU:n säännöstössä esitetyt tulokset.

Komissio pyrkii luomaan asianomaisten kolmannen maan kanssa teknisiä yhteyksiä, jotta se voi kehittää tietämystään kolmannen maan kehiksestä ja myöhemmin vahvistaa vastaavuutta koskevat havaintonsa. Tällaiset tekniset kontaktit voivat myöhemmässä vaiheessa auttaa käsittelemään mahdollisia puutteita, joita asianomaisten kolmannen maan sääntely- tai valvontakehyksessä mahdollisesti havaitaan jälkiseurantaprosessissa. Tältä osin EU:n sääntely tai alueellinen vuoropuhelu, jota käydään jo useiden kolmansien maiden kanssa, on paitsi tietolähde myös tilaisuus hienosäätää vastaavuuspäätöksiä koskevia teknisiä arviointeja, keskustella vastaavuuden seuranta koskevista havainnoista tai tarpeesta tarkistaa olemassa olevaa päätöstä, jos on havaittu olennaisia puutteita.

Kolmannen maan järjestelmän vastaavuuden määrittäminen perustuu kyseisen maan sääntöjen tiukkaan tapauskohtaiseen arviointiin ja komission valvontaan. Arvioinnissa on kaksi keskeistä näkökohtaa: suhteellisuusperiaate sekä tarve hallita rajat ylittävään toimintaan liittyviä riskejä vastaavuuteen perustuen.

Komissio pitää erittäin tärkeänä, että arvioinnin kohteena olevien kolmansien maiden kehysten aiheuttamia riskejä tarkastellaan oikeasuhteisesti. Tutkituista lainkäyttöalueista EU:n rahoitusmarkkinoille aiheutuvat riskit voivat olla erilaisia riippuen muun muassa arvioitujen markkinoiden keskinäisistä kytköksistä EU:n rahoitusmarkkinoihin ja näin ollen myös asianomaisten kolmannen maan markkinaosuudesta. Riskeihin keskittyminen tässä prosessissa merkitsee sitä, että yleensä ”vaikutuksiltaan merkittävät” kolmannet maat, joiden osalta markkinatoimijat todennäköisesti hyödyntävät vastaavuuspäätöstä paljon, aiheuttavat merkittävämpiä riskejä, jotka komission on otettava huomioon arvioidessaan vastaavuskriteereitä ja käyttäessään harkintavaltaansa. Jos tällaisten kolmansien maiden vastaavuuden arvioinnissa havaitaan puutteita tai aukkoja, niillä olisi todennäköisesti kielteisiä vaikutuksia rahoitusvakauteen tai markkinoiden eheyteen EU:ssa.

¹⁰ KOM(2018) 0355. Euroopan parlamentin ja neuvoston sopimus, tehty 26 päivänä maaliskuuta 2019, vähähiilisuuden ja positiivisen hiilivaikutuksen vertailuarvoista [2018/0180 (COD)].

Tässä lähestymistavassa komissio pyrkii tunnistamaan EU:n rahoitusjärjestelmään kohdistuvia riskejä, joita voi syntyä siitä, että tietyn kolmannen maan kehukseen liittyvät riskit ovat kasvaneet. Komissio tarkastelee erityisesti kyseisiä riskejä todentaessaan, täyttävätkö kolmannet maat vastaavuuskriteerit. Kriteereiden soveltaminen suhteutetaan havaittuihin riskeihin. Tekniseen arviointiin, johon voi tarvittaessa sisältyä muitakin kriteerejä, voidaan ottaa mukaan Euroopan valvontaviranomaisten panos. Nämä viranomaiset ovat Euroopan pankkiviranomainen (EPV), Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV) ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen (EVLEV). Tarvittaessa arviointiin voivat osallistua myös muut EU:n tason elimet, kuten Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komitea.

Kolmansien maiden kehysten vastaavuusarvioinneissa tarkastellaan kolmannen maan sääntelyn ja valvonnan tuloksia ja otetaan samalla huomioon kolmannen maan rahoitusjärjestelmään liittyvät riskit. Kolmansien maiden järjestelmien ei tarvitse olla täysin samanlaisia kuin EU:n kehys, mutta niissä on varmistettava EU:n kehuksessa esitettyjen tulosten täysimääräinen toteutuminen. Riskiherkässä lähestymistavassa komissio voi tarkastella arvioinnin yhteydessä kolmansia maita koskevia erityiskysymyksiä, esimerkiksi sitä, että EU:n yritykset ovat laajalti riippuvaisia toimijoista, joita säännellään ja joita valvotaan arvioitavana olevassa kolmannessa maassa. Oikeasuhteisuus kriteerien soveltamisessa voi johtaa siihen, että EU odottaa saavansa vaikutuksiltaan merkittäviltä mailta vahvemmat takeet siitä, että ne pystyvät tuottamaan vaaditut tulokset. Nämä tekijät yhdessä luovat tuloksellisen ja turvallisen vastaavuuskehysten, joka EU:n taholta tukee rajat ylittävää toimintaa rahoitusmarkkinoilla.

Komissio voi harkintansa mukaan päättää virallisesti vastaavuuspäätöksen hyväksymisestä, sen voimassaolon keskeyttämisestä tai peruuttaa vastaavuuspäätöksen. Tilanteesta riippuen tällainen päätös voi tulla voimaan mahdollisen siirtymäkauden jälkeen, ja sitä voidaan soveltaa koko päätökseen tai sen osiin. Jos vastaavuuspäätös peruutetaan, vastaavuus voidaan palauttaa myöhempanä ajankohtana, jos kaikki edellytykset täyttyvät. Komissio voi myös myöntää määräaikaisen vastaavuuden tai asettaa vastaavuuspäätöksille ehtoja tai rajoituksia. Se voi esimerkiksi myöntää osittaisen vastaavuuden tai myöntää vastaavuuden kolmannen maan koko säännöskehyselle tiettyjen soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen, tuotteiden tai palvelujen osalta tai niiden luokkien osalta taikka ainoastaan joillekin kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille. Komissio voi päättää hyödyntää tätä joustavuutta erityisesti silloin, kun kolmannen maan vastaavuusarvioinnin kaikki osatekijät eivät tuota koko ajan tyydyttäviä tuloksia, jos tarvitaan lisää kokemusta sen arvioimiseksi, miten EU:n ja kolmannen maan valvontaviranomaisten välinen yhteistyö kehittyy, tai jos kolmannen maan tulevan uuden järjestelmän odotetaan tuottavan kaikki vaaditut tulokset. Komissio arvioi, täyttävätkö EU:n rahoituspalvelulainsäädännön vastaavuusperusteet. Tämän lisäksi komissio ottaa huomioon kolmansien maiden lainkäyttöalueiden kanssa tehtävän yhteistyön tuloksellisuuden muilla EU:n politiikan aloilla, kuten edellä kohdassa 2 esitetään.

Kolmannet maat voivat ilmaista haluavansa arviointia, minkä komissio ottaa asianmukaisesti huomioon. Huomattakoon, että vastaavuutta koskevat valtuudet eivät tuota kolmansille maille suoraan oikeutta siihen, että niiden sääntelykehys arvioidaan tai vastaavuus määritetään,

vaikka kyseiset kolmannet maat voisivat osoittaa, että niiden kehykset täyttävät asiaa koskevat kriteerit. EU tukeutuu monissa tapauksissa kansainvälisiin normeihin, ja on tärkeää, että kolmannet maat noudattavat niitä. Kansainvälisten normien noudattaminen ei kuitenkaan merkitse sitä, että komissio toteaisi automaattisesti kyseisen maan säännösten vastaavan EU:n säännöksiä jollakin osa-alueella.

5. Tammikuun 2018 jälkeen hyväksytyt vastaavuuspäätökset

Tammikuusta 2018 komissio on hyväksynyt eri maita koskevia vastaavuuspäätöksiä seuraavilla sääntelyn aloilla: Euroopan markkinarakennasetuksen mukaiset vakuusvaatimukset (Japani)¹¹, vakavaraisuusasetus (Argentiina)¹², rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen mukaiset johdannaisilla käytävää kauppaa koskevat velvoitteet (Singapore)¹³, EU:n vertailuarvoasetus (Singapore ja Australia)¹⁴ sekä Euroopan markkinarakennasetuksen mukaiset keskusvastapuolia koskevat vaatimukset ja arvopaperikeskuksista annetun asetuksen mukaiset arvopaperikeskuksia koskevat vaatimukset (kaksi viimeksi mainittua koskevat Yhdistynyttä kuningaskuntaa sopimuksettoman brexitin tapauksessa)¹⁵. Komissio on myös järjestänyt julkisen kuulemisen lakisääteistä tilintarkastusta koskevaan direktiiviin perustuvasta tietosuojan tason riittävyystä koskevasta päätöksestä (Kiina)¹⁶. Rahoitusvälineiden markkinoista annettuun asetukseen perustuva vastaavuuspäätös¹⁷, joka koski kaupankäyntivelvollisuutta osakkeilla (Sveitsi), hyväksyttiin joulukuussa 2018, ja sen voimassaolo päättyi 30. kesäkuuta 2019. Luottoluokituslaitoksia koskevan asetuksen¹⁸ osalta (yhdeksän kolmatta maata¹⁹) komissio on laajentanut joitakin kolmansia maita koskevien päätösten voimassaoloaikaa ja toisaalta ensi kertaa kumonnut tiettyjä kolmansia maita koskevat voimassa olleet päätökset. Jotkin lainkäyttöalueet eivät pystyneet enää täyttämään EU:n luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen vaatimuksia sen

¹¹ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/684, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2019 (EUVL L 115, 2.5.2019, s. 11–15).

¹² Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/536, annettu 29 päivänä maaliskuuta 2019 (EUVL L 92, 1.4.2019, s. 3–8).

¹³ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/541, annettu 1 päivänä huhtikuuta 2019 (EUVL L 93, 2.4.2019, s. 18–24).

¹⁴ Kaksi komission täytäntöönpanopäätöstä, jotka on hyväksytty yhdessä tämän tiedonannon kanssa (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5476 ja komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5477). Luonnokset julkaistiin ja niistä oli mahdollista antaa palautetta 19. maaliskuuta 2019 ja 16. huhtikuuta 2019 välisenä aikana.

¹⁵ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/2030, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018 (EUVL L 325, 20.12.2018, s. 47–49). Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/2031, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018 (EUVL L 325, 20.12.2018, s. 50–52) ja tarkistukset.

¹⁶ Luonnos julkaistiin ja siitä oli mahdollista antaa palautetta 4. kesäkuuta 2019 ja 2. heinäkuuta 2019 välisenä aikana (Ares(2019)3590761).

¹⁷ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/2047, annettu 20 päivänä joulukuuta 2018 (EUVL L 327, 21.12.2018, s. 77–83).

¹⁸ EUVL L 146, 31.5.2013, s. 1–33.

¹⁹ Yhdeksän komission täytäntöönpanopäätöstä, jotka on hyväksytty yhdessä tämän tiedonannon kanssa, mukaan lukien neljä uusittua päätöstä: Hongkong (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5808), Japani (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5807), Meksiko (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5804), Yhdysvallat (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5803); ja viisi kumottua päätöstä: Argentiina (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5806), Australia (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5800), Brasilia (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5805), Kanada (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5801) ja Singapore (komission täytäntöönpanopäätös C(2019) 5802). Luonnokset julkaistiin ja niistä oli mahdollista antaa palautetta 11. kesäkuuta 2019 ja 9. heinäkuuta 2019 välisenä aikana.

jälkeen, kun asetusta muutettiin vuonna 2013. Kyseiset maat päättivät olla toteuttamatta tarvittavia lainsäädännön mukautuksia ottaen huomioon soveltamisalaan kuuluvan toiminnan laajuuden. Komissio ilmoitti suoraan asianomaisille lainkäyttöalueille aikovansa kumota niiden vastaavuusjärjestelmän ja tarjosi asianomaisille kolmannen maan viranomaisille mahdollisuuden palata asiaan. Tämä osoittaa, kuinka seuranta voi johtaa päätösten tarkistamiseen, mukaan lukien niiden kumoaminen perustelluissa tapauksissa (ks. liite, jossa on lisätietoja ja tällaisten päätösten hyväksymiseen johtaneet tekijät).

6. Vastaavuuden seuranta ja uudelleentarkastelu

Vastaavuuspäätösten seuranta

Johtavien finanssikeskusten sääntely- ja valvontakehysten jatkuva kehitys ja dynaaminen markkinaympäristö merkitsevät sitä, että tosiasiat ja oletukset, joiden perusteella jotkin vastaavuuspäätökset on alun perin tehty, eivät enää pidä paikkaansa. Vanhentuneeseen vastaavuutta koskevaan havaintoon tukeutuminen voi aiheuttaa uusia riskejä EU:n rahoitusjärjestelmälle.

Komission ja Euroopan valvontaviranomaisten on yhteistyössä varmistettava asianmukainen vastaavuusseuranta omien toimivaltuuksiensa mukaisesti. Kuten viimeaikaisista muutoksista vastaavuusjärjestelmiin on käynyt ilmi, Euroopan valvontaviranomaisilla on hyvät edellytykset osallistua tiettyihin seurantatehtäviin (kolmannen maan sääntelyn kehityksen ja valvontatulosten seuranta sekä EU:n ja kolmannessa maassa toimivien valvontaviranomaisten yhteistyö) ja ottaa niissä johtava asema. Esimerkiksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen teki Bermudan tilanteesta paikan päällä arvion, jossa tarkasteltiin vastaavuuspäätöksen täytäntöönpanoa vakuutuslalla. Tuloksellinen seuranta on mahdollista vain, jos yhteistyösuhteet ovat hyvät yhtäältä komission ja Euroopan valvontaviranomaisten välillä ja toisaalta kolmansien maiden viranomaisten ja valvontaviranomaisten välillä²⁰. Tätä varten on tärkeää, että kolmansien maiden kanssa käydään sääntelyä koskevaa vuoropuhelua ja perustetaan keskustelufoorumeita.

Vastaavuusseuranta koostuu teknisestä työstä, jossa tarkastellaan voimassa olevan vastaavuuspäätöksen vaikutuksia. Komission on tarkasteltava vastaavuuspäätöstä muun muassa seuraavista näkökohdista:

- Täyttääkö se edelleen päätöksen perustana olleet EU:n tavoitteet, mikä voi riippua esimerkiksi kolmannen maan sääntelykehityksen muutoksista?
- Voiko se aiheuttaa uusia riskejä rahoitusvakaudelle, markkinoiden eheydelle tai sijoittajien suojalle? Ylläpitääkö päätöksen soveltamisalaan kuuluvien yritysten tai palvelujen toiminta EU:n rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden eheyttä säilyttäen samalla tasapuoliset toimintaedellytykset EU:ssa?

²⁰ Se, että kolmansien maiden viranomaiset eivät tee oikea-aikaisesti yhteistyötä tietojen jakamiseksi lainsäädännön kehittymisestä, valvontakäytännöistä tai täytäntöönpanopolitiikoista, voisi olla peruste aloittaa vastaavuuspäätöksen tapauskohtainen uudelleentarkastelu.

- Vaikuttaako vastaavuuspäätökseen kolmannen maan mahdollinen merkitseminen EU:n luetteloihin veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista²¹ tai suuririskisistä kolmansista maista, joissa on strategisia puutteita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisissa järjestelmissä²².

Seurannalla edistetään osaltaan tietämystä markkinoiden ja sääntelyn kehityksestä, arvioidaan kolmansien maiden tai EU:n rahoituslaitosten tapaa käyttää vastaavuuspäätöksiä sekä tarkastellaan kolmansien maiden valvontakäytäntöjä. Seurannan tuloksia voitaisiin näin ollen hyödyntää vastaavuuspäätöksen mahdollisessa uudelleentarkastelussa. Uudelleentarkastelu voi perustua seurannan yhteydessä tehtyyn merkittävään havaintoon. Tuloksellinen seuranta antaa mahdollisuuden havaita potentiaalisesti vakavat poikkeamat varhaisessa vaiheessa ja puuttua niihin asianmukaisesti, mikä minimoi riskin, että vastaavuuden tunnustaminen peruutetaan myöhemmässä vaiheessa. Sen vuoksi seurantaa olisi pidettävä hyvänä keinona varmistaa vastaavuusjärjestelyjen vakaus, eikä epävarmuutta tuovana tekijänä.

Vastaavuuspäätösten uudelleentarkastelu

Vastaavuuden uudelleentarkastelu käsittää jäsennellymmän ja tarkemmin määritellyn analysoinnin. Tällainen uudelleentarkastelu liittyy komissiolle EU:n lainsäädännössä annettuun vastaavuutta koskevaan valtuutukseen tai komissiolle annettuun nimenomaiseen toimeksiantoon, joka määritetään asianomaisessa vastaavuuspäätöksessä. Uudelleentarkastelussa tutkitaan käytännössä kaikki vastaavuuspäätöksen sisältämät vastaavuuskriteerit ja erityisehdot. Näin voidaan varmistaa, että niitä noudatetaan edelleen (esim. kun EU:n sääntelykehys on muuttunut tietyllä alalla). Uudelleentarkastelu voidaan toteuttaa tapauskohtaisesti tai säännöllisesti, ja komissio voi sen perusteella yksipuolisesti peruuttaa vastaavuuden tunnustamisen. Prosessin aikana käydään perinpohjainen vuoropuhelu asianomaisten kolmansien maiden viranomaisien kanssa, jotta niillä on vielä mahdollisuus osoittaa, että kansallinen järjestelmä tuottaa vastaavassa EU:n sääntelykehyksessä määritetyt tulokset.

Tulevina kuukausina komissio tekee tiivistä yhteistyötä Euroopan valvontaviranomaisien kanssa, jotta voidaan parantaa seurantaa koskevaa yhteistyötä ottaen huomioon kunkin valvontaviranomaisen toimeksiannon ja muutokset, jotka johtuvat edellä mainittujen viimeaikaisten lainsäädäntöparannusten voimaantulosta.

7. Painopistealueet vuosiksi 2019–2020

Komissio laatii parhaillaan vastaavuusarvioita tai päätösehdotuksia useilla aloilla. Tässä suhteessa pisimmällä on käynnissä oleva työ, joka liittyy lakisäätteiseen tilintarkastukseen (ja

²¹ EU:n luettelo veroasioissa yhteistyöhaluttomista lainkäyttöalueista, sellaisena kuin se on sisällytettyinä 5 päivänä joulukuuta 2017 annettuihin neuvoston päätelmiin myöhempien muutoksineen.

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

sen riittävyteen)²³ ja vertailuarvoihin. Viimeksi mainitun osalta useat muut kolmansien maiden lainkäyttöalueet valmistelevat tai hyväksyvät uusia sääntelykehyksiä, jotka koskevat vertailuarvojen hallinnointia ja käyttöä. Joissakin tapauksissa perustana käytetään suurelta osin EU:n vertailuarvoasetusta.

Lisäksi seurannassa olisi keskityttävä tiettyihin painopisteisiin:

- **Muutokset EU:n sääntelykehyksessä:** osa-alueet, joilla on tarkistettu EU:n sääntelykehystä, johon aiemmat vastaavuusarviointit perustuvat. Tämä johtaa olemassa olevien päätösten kumoamiseen, jos kolmannen maan kehys ei enää tuota EU:n uudessa kehyksessä vahvistettuja tuloksia²⁴.
- **Vaikutukseltaan merkittävät alueet tai kolmannet maat:** vastaavuuspäätösten soveltamisalaan kuuluvat alueet ja maat, joilla on merkittävä vaikutus EU:hun rahoitusvakauden, markkinatoiminnan ja sijoittajansuojan kannalta²⁵.
- **Vastaavuuspäätöksen lähestyvä uudelleentarkastelu tai voimassaolon päättymisen:** alat, joilla vastaavuuspäätökset sisältävät uudelleentarkastelun määräajan tai joissa aikaraja on lähestymässä²⁶.
- **Markkinoiden kehittyminen:** markkinasegmentit, joilla on käynnissä dynaamisia tai rakenteellisia muutoksia tai joilla vastaavuuspäätöksen käytössä tapahtuu muutoksia EU:n finanssimarkkinoiden toimijoiden keskuudessa²⁷.

Tulevina kuukausina uudet vastaavuuden tai seurannan osa-alueet voivat edellyttää komissiolta erityistoimia, tarvittaessa yhteistyössä asianomaisten Euroopan valvontaviranomaisten kanssa.

8. Päätelmät

EU:n vastaavuuspolitiikka on tällä hetkellä joustava sääntelyväline, jolla voidaan rakentaa siltoja eri lainkäyttöalueiden välille. Vastaavuuteen sovellettava EU:n lähestymistapa, johon sisältyvät sekä alustavan arvioinnin mekanismit että jälkikäteis seuranta, tuottaa jatkossakin todellista lisäarvoa sääntely- ja valvontarakenteelle ja turvallisille ja tehokkaille rahoitusmarkkinoille sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

²⁴ Ks. esimerkiksi vastaavuutta koskevien päätösten uusimiset tai kumoamiset EU:n uuden luottoluokituslaitoksia koskevan sääntelykehyksen soveltamisen aloittamisen jälkeen.

²⁵ Ks. esimerkiksi keskusvastapuolia koskevat vastaavuuspäätökset (asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artikla), joiden mukaisesti Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen on seurattava sääntelyn ja valvonnan kehitystä kolmansissa maissa.

²⁶ Esimerkiksi joulukuussa 2014 tehtiin asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla useita lainkäyttöalueita koskeva ensimmäinen vastaavuuspäätös, jonka mukaan maiden luetteloa tarkistetaan joka viides vuosi. Sitten useissa päätöksissä on lisätty maita vastaaviksi katsottavien lainkäyttöalueiden luetteloon. Työtä on jatkettava, muun muassa luettelon kolmansia maita koskevan seurannan osalta.

²⁷ Esimerkiksi asetuksen (EU) N:o 600/2014 – 23 ja 28 artikla (velvollisuus käydä kauppaa osakkeilla ja johdannaisilla) – nojalla kauppapaikkojen segmentin dynaamisen tilanteen vuoksi on perusteltua seurata jatkuvasti kehitystä, joka on merkityksellistä niiden EU:n liikkeeseenlaskijoiden ja sijoittajien kannalta, jotka käyttävät infrastruktuureja, jotka EU on katsonut omiaan vastaaviksi. Johdannaisiin kohdistettavan seurannan yhteydessä olisi myös arvioitava, onko EU:n kauppapaikoilla yhtäläinen kohtelu kolmansissa maissa.

Kahdenvälisissä suhteissa vastaavuus tuo EU:lle ja kolmansille maille konkreettisia etuja, sillä se kaventaa rajat ylittäviä eroja ja yhteensopimattomuutta ja auttaa vähentämään globaalien markkinoiden hajanaisuutta. Tämä toteutuu vastaavuuspäätöksissä parhaiten varmistamalla vankat rahoitusvakauden, markkinoiden eheyden ja sijoittajansuojan normit sekä tukemalla ja parantamalla tarkoituksenmukaisella tavalla EU:n ja kolmansien maiden viranomaisten sääntely- ja valvontayhteistyötä. Samalla on säilytettävä EU:n rahoitusmarkkinat avoimina ja maailmanlaajuisesti yhdentyneinä.